

faa vilde det jo være det allerbedste Middel til at faae dette Bevis ødelagt, at man lod det komme til Regjeringen en ganske kort Tid, thi det vilde jo da paa Forhaand være dødsdømt ved sin egen indbyrdes Uenighed. Men det er ikke Tilfældet; det ærede Medlem og hans Meningsfæller tro det viensynligt heller ikke, thi om saa var, skulde det Middel nok blive forsogt. — Naar det saa til Slutning hedder i Adressen, at det er Forslagsstillernes Haab, at Regjeringen vil vide at opretholde den lovlige Orden og at nedslaa mulige Bestræbelser for at naae politiske Maal ved lovstridige Midler, saa kan det være ganske rigtigt; men der staar rigtignok ovenover, at de forfærdelige Drømmebilleder, som omtales i de første Verser af andet Stykke, Intet have at sige for vort Fædreland. „For vort lille Fædreland“, hedder det „er denne Fare dog vistnok kun ringe“. Naar altsaa de Herrer lade Regjeringen sidde, jeg tænker mig, de mene som Thor, der farer afsted med sine Bukke og slynger Tordenkilen ned paa de uforstammede Fætter, saa er det jo kun en Indbildning, thi „for vort Fædreland er Faren jo kun ringe!“ — I Slutningen af Adressen kommer der Noget, som jeg for min Del kan bifalde. Der staar, at Hans Majestæts Beslutninger altid fattes udelukkende med Folkets Vel og Fædrelandets Lær og Die. Seg siger ja fuldt ud; men ærede Medlemmer maa ikke glemme, at Hans Majestæts Beslutninger og Regjeringens Førelse er to Ting. Det, vi anse over, er Regjeringen, og ikke Hans Majestæt eller hans Beslutninger, og det, vi ønske, er kun, at Hans Majestæt kan og vil føre det Hele ud i andre og nye Forhold. Naar det endelig hedder, at Landstinget vil stræbe at bevare Folkets Frihed indenfor de ved Grundloven dragne Grændser, saa siger jeg: Ja, det ville vi ogsaa, men Friheden kan sandelig efter mit Skjøn ikke bevares ved den Færd, som den nuværende Regjering følger. Hvad ellers de fromme Ønsker angaar, kan jeg meget godt tiltræde dem. — Seg har nu fattet mig saa kort som muligt. Seg tror, at Forslagsstillerne maa være blevne overbeviste om, at de Paaastande, som de have fremsat til Hans Majestæt Kongen, ere uholdbare, ikke fuldt ud svare til det, som det ærede Aede Medlem for Kjøbenhavn (Magen) sagde, at de skulde, nemlig levere et fuldstændig korrekt og rigtigt Billede af Situationen. Seg ønsker ikke denne Adresse vedtaget og agter selvfølgelig at stemme imod den.

Formanden: Seg har forstaaet, at det ærede 2de Medlem for 1ste Kreds ønsker Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Ja, det er kun en kort Bemærkning, jeg vil gjøre til det ærede Aede Medlem for 1ste Kreds (Magen), idet han nemlig i sine Udtalelser om mine Betragtninger angaaende Folkethingets tidligere Forlangende om, at et nyt Ministerium skulde være i absolut Overensstemmelse med Folkethingets Flertal, mente, at jeg paa en Maade havde forklaret denne tidligere Betragtning som i det Mindste noget fratalt. Ja, jeg har sagt, at Udtrykkene ikke fandtes i den Adresse, der nu er vedtaget i det andet Thing; men forøvrigt skal jeg henbise til — jeg tror ikke jeg feiler deri — at et Medlem af det andet Thing har ved en tidligere Leilighed givet en Forklaring af dette Spørgsmaal saaledes, at man paa ingen Maade fuldt ndønskede et Ministerium, der var i Overensstemmelse med Folkethingets Flertal i Modsetningen til dette Things Ønsker, men tværtimod et Ministerium, der saa vidt muligt var i Overensstemmelse ogsaa med dette Thing, og mod en saadan Betragtning maade forekommer det mig klart nok, at der ikke kan indvendes Noget. — Naar det ærede Medlem endog saa temmelig bestemt, som det lod, vilde fralægge sig de Udtalelser, som jeg citerede af ham fra et Møde ude paa Landet, gjorde han dog den Indrømmelse, at han maaste nok have sagt Noget om, at hvis Rigsdagen ikke kunde enes om Finantsloven, kunde der mnlignvis nok komme det Tilfælde, at Regjeringen maatte gjøre Udslaget paa egen Haand. Der maa dog være Noget om det; selv om Referatet ikke er ordlydende korrekt, tvivler jeg ikke saa meget om, at det ærede Medlem har brugt en saadan Uttring, som han ikke bestemt vil fralægge sig, og jeg vil saa sige, at der er et Ordsprog, der siger, at hvad Hjertet er fuldt af, løber Munden gjerne over med.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (S. Pedersen) har begjæret Ordet, men jeg ser ikke, at det ærede Medlem er til Stede. — Det ærede Aede Medlem for 1ste Kreds har da Ordet.

Magen: Seg vil blot sige til den ærede sidste Taler, at der var to Ting, der paa det ommeldte Møde var Spørgsmaal om, det var Virkningen af den midlertidige Lovs